

sionens Beretning og se, hvilke Navne det er, der hører til Vennekredsen omkring Glückstadt.

Det ærede Medlem var saa naadig at give Afkald paa en nærmere Omtale af det, han kaldte Misbrug af den sociale Lovgivning. For min Skyld er det ikke nødvendigt, at han giver Afkald paa noget saadant. Hvis han har noget, han ønsker omtalt, beder jeg ham endelig gøre det. Som jeg vistnok en Gang før har sagt: Der bliver ikke fra vor Side holdt en beskyttende Haand over Kæltringerne, hverken dem, der snyder under den sociale Lovgivning, eller dem, der snyder paa andre Maader. Det ærede Medlem vil, hvis han vil genkalde det i sin Erindring, kunne se, at naar der nu og da dukker en af den Slags op indenfor Socialdemokratiet, saa er vedkommendes Dage hurtigt til Ende. Det ærede Medlem burde se sig om indenfor sin egen Kreds og søge efter, om der ikke var et eller andet lidt plettet Faar, der burde jages ud af Folden. Hvorledes mit Parti skulde faa Ansvar for Misbrug, øvet under den sociale Lovgivning, forstaar jeg slet ikke, thi vi har ikke modsat os Kontrolbestemmelser eller Revision af Kasserne eller noget i den Retning. Hvis der ikke er Revision og Kontrol nok, saa maa man forbedre det, vi skal medvirke til enhver Tid til, at det, der er nødvendigt, det, der er Mening i, ogsaa bliver gennemført.

Det ærede Medlem sagde saa sluttelig i denne Forbindelse noget om, at han ikke havde nogen Tro paa, at det bliver bedre under socialdemokratisk Styre, og han henviste til, at der skulde være 2—3 forhenværende Ministre under Tiltale i Tyskland. Ja, det er muligt. Jeg ved ikke, om det er nogle Kommuniste, eller hvad det er for nogle — jeg har ikke Kendskab til det —, som det ærede Medlem her sigter til. Men det viser jo netop, at de heller ikke dernede faar Lov til at drive deres Svindel og Misbrug uden at blive tiltalt. At det kan indtræffe, ja, det har jeg aldrig benægtet. De Konservative kan jo dog ikke forlange at have Æneret paa alle Kæltringer. Men i øvrigt er det ikke mig bekendt, at der i Tyskland er socialdemokratisk Styre. Hvad det derfor kan være for nogle Herrer, der er under Tiltale, ved jeg ikke. Dernæst ved jeg heller ikke, hvorvidt denne Tiltale er berettiget. Kan det ærede Medlem oplyse noget derom? Er det bevist, at denne Tiltale er paa sin Plads, er disse Folk blevet dømt eller overbevist om visse For-

brydelser? Det er dog nødvendigt; det er ikke nok, at der rejses Tiltale mod Mennesker, det maa ogsaa være saadan, at Tiltalens Berettigelse er konstateret. Jeg kender virkelig ogsaa flere Højremænd, overfor hvem der er rejst Tiltale, for nogle Vedkommende berettiget, og det er maaske de fleste, men der er maaske ogsaa nogle, mod hvilke der uberettiget er rejst Tiltale. Derfor kunde det ikke falde mig ind at ville pukke paa, at det konservative Parti af den Grund udelukkende var et Parti af Kæltringer.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel talte, foruden om disse Landmandsbankaffærer, ogsaa om et for saa vidt mere vigtigt Spørgsmaal, nemlig Grænsespørgsmaalet. Det, der gav Anledning til, at det ærede Medlem bevægede sig ind paa denne Bane, var, at hans egne politiske Meningsfæller i den preussiske Landdag har overfaldet Socialdemokraterne dernede, og saa er det naturligvis rimeligt, at det ærede Medlem Hr. Pürschel stemmer i med herhjemme. Naar Højremændene i den preussiske Landdag skælder Socialdemokraterne ud, er det rimeligt, at det ærede Medlem Hr. Pürschel øjeblikkelig melder sig til Tjeneste her i den danske Rigsdag. For det første siger han, at vi Socialdemokrater har drevet privat Udenrigspolitik. Det ved jeg ikke noget af. Vi har truffet en Aftale med et ligesindet Parti om visse Forhold, som har den allerstørste Interesse ikke mindst for Arbejderbefolkningen, men samtidig har eller burde have en meget stor Interesse for hele det danske Folk, og jeg kan sige for mit Partis Vedkommende, at hvis det ærede Medlem Hr. Pürschel kan fremskaffe en lignende Overenskomst mellem det danske og det tyske konservative Parti som den, vi har skaffet mellem de to socialdemokratiske Partier, skal han øjeblikkelig faa mit Partis Uforbeholdne Anerkendelse deraf. Men dette kommer vi vist til at vente længe paa, det ærede Medlem Hr. Pürschel opnaar ikke at kunne gøre noget saadant. At tyske Chauvinister, som ønsker at tilbageerobre det danske Sønderjylland, vender sig med Angreb mod den Aftale, som netop gaar ud paa at sikre Sønderjylland for Danmark, ja, det er vel egentlig ganske forstaaeligt. Det er mere uforstaaeligt, forekommer det mig, at der er danske Borgere, som siger, at de ønsker at bevare Sønderjylland med den nu fastlagte Grænse, og desuagtet retter Angreb mod dem, som gør, hvad de kan, for at sikre denne Grænse. Det kan jo, naar det ærede Medlem deltager i disse Angreb, kun